

ducere. Det er det, der i Virkeligheden er Spørgsmaal om. Nu siger man det staar ikke i Forbindelse med Loldloven, det er kun en Leilighedslov; ja det kan gjerne være, man kan kalde den saaledes, men i det forelagte Loldlovsforflag findes den samme eller omtrent en tilsvarende Paragraf ialtfald som den, der findes i den nuværende Loldlov. Der foreligger altsaa for Rigsdagen, nemlig i Landstinget, i dette Øieblik een Bestemmelse om dette Forhold og i Folkethinget en anden, og det forekommer mig, at der, netop naar dette er Tilfældet, ikke er Narsag for os her ligesaa lidt som der min Mening er Narsag for det andet Thing, som har havt det til 1ste Behandling, til at træffe særlige Bestemmelser om dette Forhold, naar der paa det forelagte Forflag foreligger en anden Bestemmelse. Deraf fremgaar, at det er Regjeringens egen Mening, at denne Bestemmelse har sin Plads i Loldloven og ikke andefæds og vil være at behandle sammen med Loldloven, ligesom den er indsat i det Loldlovsforflag, Regjeringen har fremsat til Behandling. Der forekommer mig overhovedet netop at være mindre Grund, naar Loldloven foreligger til Behandling, til at foretage saadanne Undtagelseslove, end der ellers vilde være. Der er efter min Mening i det Hele taget ikke Narsag dertil, og under disse Omstændigheder forekommer der mig slet ikke at være Narsag dertil. Den høitærede Minister tog feil, naar han antog, at den eneste Grund, jeg havde anført for, at Brændevinsproduktionen ikke hørte hjemme her i Landet, var den, at det var et fremmed Stof, der brugtes dertil; det var ikke den eneste Grund. Imidlertid tillægger jeg den nævnte Grund megen Bægt, og jeg skal bemærke, saavel ligeoverfor den høitærede Minister som overfor den ærede Ordspører, at rigtignok er det de nye Fabrikationsmetoder og i det Hele taget Lovgivningens Feil, at Mais efterhaanden er blevet det vigtigste og omtrent det eneste Materiale for Brændevinsproduktionen; men jeg tror imidlertid ikke, at, dersom Udbyttebestatningen bliver indført, dette Forhold i nogen væsentlig Grad vil forandre sig, naar ikke Beskyttelsen bevares. Jeg tror nemlig ikke, at man, naar Beskyttelsen ikke er tilstede, kan staa sig ved at anvende Byg eller overhovedet vore Kornsorter, ja maasse knapt engang ved at drive Kartoffelavl til Brændevinsproduktion; undtagen paa ganske enkelte, meget daarlige Forde her i Landet. Det tror jeg slet ikke, man vil kunne gjøre, naar ikke Beskyttelsen er der. Det er kun Beskyttelsen, som vil kunne bringe disse Forhold tilbage; men hvad vilde Følgen deraf

blive? Den vilde blive ganske simpelt den, at man ved Beskyttelsen nødte Landet til at give sine gode Kornsorter en mindre økonomisk Anvendelse. — Dette var imidlertid, som sagt, ikke det eneste Moment, som jeg anførte, og heller ikke det Moment, som jeg tillægger den største Betydning. Det Moment, som jeg tillægger den største Betydning for den Paastands Rigtighed, jeg har anført, er den, at vi beskytte en beskattet Produktion. Det er det Punkt, som jeg tillægger den største Betydning; det er derfor, jeg særlig fremhævede, at Brændevinsproduktionen mindre end nogen anden har Krav paa Beskyttelse, eftersom vi derved paalægge Befolkningen en høj Afgift til Staten og saa tillige en høj Afgift, hvoraf Noget tilfalder Producenterne, Noget svinder bort. Det er det Moment, som jeg særlig vil fremdrage som en særlig Støtte for det Krav, at Brændevinsafgiften og Spiritustolden bør sættes lige. Hvad deraf vilde følge for de andre Brændevinsbrænderes Vedkommende, som jeg hentydede til, og som den ærede Ordspører ogsaa omtalte i sit første Foredrag, har jeg allerede udtalt det om, at jeg ikke er istand til med de Oplysninger, jeg allerede har faaet, at belægge mine Ytringer om disse med Tal. Jeg kan altsaa ikke fuldstændig dokumentere dette; men de Betragtninger, som bleve gjorte gjældende derimod, forekomme mig dog ikke at være slaaende. Jeg skal først gjøre opmærksom paa, at der er to Ting, som ikke maa sammenblandes, nemlig: det Svind, som der tales om i Loven, og det Bundfald, den Leuning, som jeg omtalte. Jeg tror heller ikke den høitærede Minister sammenblandede dem, men den ærede Ordspører kom stærkt til at sammenblende dem. Svindet fremkommer vistnok nærmest ved en Fordampning af Spiritusfen og maa tages ganske for sig. Hvad her er Tale om, er derimod den Del af daarligt Brændevin, som ikke lader sig rektificere, men bliver tilbage, hvori der ganske vist vedbliver at være et vist Quantum Spiritus, og som forsaavidt ogsaa er beskattet, om ikke med Indførselstold — den have de jo faaet godtgjort, som den høitærede Minister ganske rigtig bemærkede, ved Udsørselen af dansk Brændevin — men med en Afgift, som kan betragtes som svarende til den indenlandske Brændevinsafgift. For det Første er nu imidlertid den danske Brændevinsafgift, som bekendt, meget variabel, og den Afgift, som svares af det ringere Brændevin, er i Almindelighed meget højere end den Brændevinsafgift, som de mere fremstrebne Anstalter komme til at udrede. Disse Anstalter faae altsaa dette